

Οι Αγγλοι για τη Σωτηρία Μπέλλου

«**Η** Μπέλλου ήταν η τελευταία και ίσως μεγαλύτερη γυναικεία φωνή του ρεμπέτικου... είχε "ύφος", χαρακτήρα και σπιλ συνυφασμένο με την ικανότητά της να απαιτεί σεβασμό. Παρά την περιπεινώδη ζωή της, δεν έχασε ποτέ την αισθησιότητα του χιούμορ ή τη δύναμη να αγωνίζεται».

Θα μπορούσε να είναι το απόσπασμα ενός κειμένου στον ελληνικό Τύπο. Πρόκειται, όμως, για το απόσπασμα ενός δημοσίευσματος στον αγγλικό. Στον «Γκάρντιαν» συγκεκριμένα, όπου το εξάσπλο δημοσίευμα φιλοξενείται στο επάνω μέρος της σελίδας, συνοδευόμενο από μία τεράστια φωτογραφία της Μπέλλου σε νεαρή ηλικία και από τον τίτλο «Η φωνή της ελληνικής μουσικής».

Ως χαρακτηριστικό της ιδιοσυγκρασίας και της προσωπικότητας της Μπέλλου, το γεγονός της βίαιας αντιπαράθεσής της το 1948, στον Εμφύλιο, με μία ομάδα Ελλήνων συνεργατών των ναζί (την «παραγγελιά» των οποίων αρνήθηκε να ερμηνεύσει, εισπράττοντας γι' αυτό άγριο ξυλοδαρμό και απειλές) επιλέχθηκε να προλογίσει το δημοσίευμα, που διατρέχει τη δημόσια και (κάποτε κάπως άκομψα) και την ιδιωτική ζωή της: «...Τα μαλλιά της ήταν κοντά και προτιμούσε τα ανδρικά σακάκια και τα πουκάμισα με τους αυστηρούς γιακάδες. Η φωνή της αναμφισβήτητα η φωνή μιας γυναίκας, χωρίς θηλυκότητα, με όλη την ένταση που μπορούσε να εκφράσει τις τραγωδίες της χώρας της, χωρίς ποτέ να γλιστρήσει στο συναισθηματισμό, σαν δύο σπιθαρά χέρια που μπορούν να κρατήσουν τον "πόνο" επιτρέποντας στους ακροατές να διατηρήσουν την αξιοπρέπειά τους...».

«Η φωνή της ελληνικής μουσικής»: Η «Γκάρντιαν» για τη Σωτηρία Μπέλλου

«Η μεγαλύτερη γυναικεία φωνή»

Και παρακάτω: «Φανακή καπνίστρια, γενναιοδωρη με τα χρήματά της, φειδωλή με τις κουβέντες της και παθιασμένη τζογαδόρος, έχασε όλη της την περιουσία, συμπεριλαμβανομένων και τριών σπιτιών... Το 1994 έχασε τη

φωνή της λόγω καρκίνου και παρά την οικονομική βοήθεια του ελληνικού κράτους ήταν μερικές φορές αναγκασμένη να πουλά κασέτες με τραγούδια της στο κέντρο της Αθήνας. Πολλοί Έλληνες αισθάνονται την απώλειά της».

Θέα στη Νέα Ορλεάνη!

...Είχε προχθές ο Λουκαβητός, χάρη στον Λουκιανό και τους τζαζίστες

Ο Λουκιανός Κηλαδόνης εν πλήρει δράσει, με την «Πρεζερβέισον Χολ Τζαζ Κλαμπ» να τα δίνουν όλα

Ο Λουκιανός Κηλαδόνης απευθύνθηκε κυρίως στους συνομηλίκους του, που είχαν έρθει με τα παιδιά τους. Απουσίαζαν βέβαια οι ηλικίες ανάμεσα τριάντα και σαράντα πέντε, αλλά όσοι βρέθηκαν, προχθές βράδυ, στο θέατρο του Λουκαβητού (χίλια πεντακόσια άτομα), στο θέαμα - ακρόαμα «Νέα Κυψέλη - Νέα Ορλεάνη» το διασκέδασαν, πέρασαν καλά.

Το μεγαλύτερο μερίδιο της ψυχαγωγικής ανάτασης το είχε η εκ Νέας Ορλεάνης επαγγελματίας ορχήστρα «Πρεζερβέισον Χολ Τζαζ Κλαμπ» που έδειξε ότι είναι ένα σχήμα, που ξέρει να μεταδίδει τον αισθησιασμό και την ένταση των αισθημάτων. Η ορχήστρα «θροιάστηκε» σ' ένα σκηνικό που παρέπεμπε σε μπαρ της Νέας Ορλεάνης, ενώ δεξιά είχε σπηλιό ένα τραπέζι, όπου δύο άνδρες έπαιζαν τάβλι. Πάνω από το κεφάλι είναι τοποθετημένη η ταμπέλα «Καφενεϊόν Αττικών» (αναφορά σε παλιό κυψελιώτικο καφενεϊό με δύο φ).

Η συνύπαρξη Λουκιανού - «Πρε-

ζερβέισον», ήταν επιτυχής, με κριτήριο πάντα τους χειροκροτούμενους θεατές - ακροατές, αν και η ορχήστρα κατά τη διάρκεια της κοινής εμφάνισής, ήταν πιο διαστακτική - ίσως το εμπόδιο να στάθηκε η ελληνική γλώσσα. Σε αντίθεση, στα δικά της, τα γνώριμα, η «Πρεζερβέισον», έδειχνε τον πραγματικό εαυτό της, εξέβαλε όλους τους χυμούς της.

Η προχθεσινή συναυλία ήταν υπόθεση της μαύρης αίσθησης.

Από την αρχή, όταν μας υποδέχθηκαν οι συνοδοί του συγκροτήματος, ντυμένοι στα καρναβαλίστικα ρούχα της Νέας Ορλεάνης, συνεχίζοντας να παρεμβαίνουν στα μουσικά δράματα, με θεατρικούς αυτοσχεδιασμούς. Αποθέωση της στήμσφαιρας της Νέας Ορλεάνης ήταν η αναπαράσταση μιας κηδείας, όχι, όμως, με πένθιμη υπόκρουση, αλλά χαρούμενη, καθώς συνθηθίζεται σ' αυτή την περιοχή του αμερικανικού Νότου.

ΦΩΤΟΓΡ. Ν. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΑΟΣ

Αντιστικτικά, εμφανίστηκαν νέα παιδιά με τα αναμμένα κεριά, που έφεραν τη Μεγάλη Παρασκευή στις αρχές του Σεπτεμβρίου, ενώ η «Πρεζερβέισον» μελωδούσε το «Ω γλυκύ μου έαρ».

Το θέαμα - ακρόαμα του Κηλαδόνη, αν κάτι το χαρακτήριζε, ήταν ο τόνος της νοσταλγίας. Ο Λουκιανός διάβασε ένα μακροσκελές κείμενο («δεν είναι πρόζα, δεν είναι ποίημα», σχολίασε), με αναφορές στην Κυψέλη της παιδικής του ηλικίας. Ονόματα, στέκια, κινηματογράφοι, δρόμοι, καφενεϊα, τοποθεσίες, διαθέσεις πέρασαν - κι όσοι Κυψελιώτες συγκινήθηκαν.

Τρία νέα τραγούδια, σε στίχους δικούς του και σε μουσική επικηδείου γκόσπελ και «Πρεζερβέισον», ήταν η προσφορά του τραγουδοποιού, στην ανανέωση του ρεπερτορίου του: «Και το πλοίο φεύγει» (τη στιγμή που το τραγουδούσε, πίσω από τη σκηνή, ίπτατο ένα καραβάκι), «Μια ευτυχισμένη οικογένεια» («Ε χάπι φάμιλι» στα ελληνικά, καλαμπούρισε) και το «Κωδικός 666/69». Ο Λουκιανός Κηλαδόνης έχει τον τρόπο να συγκινεί και να τραβάει τη χορδή της νοσταλγίας του κοινού. (Το αίτημα της ανανέωσης, πάντως, παραμένει). Είχαν έρθει οι Βάσω Παπανδρέου, Αντώνης Καλογιάννης, Βέρα Κρούσκα κ.ά.

Β.Κ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

...Κι ΕΚΕΙΝΑ

Δεν κρύβεται

Αν και δημοσίευσαν την αγγελία του γάμου στην «Εστία», ο βήχας και ο έρωτας δεν κρύβονται. Στην προκειμένη περίπτωση, περί έρωτος πρόκειται, του ηθοποιού Ρήγα Αξελού (επί χρόνια συνδικαλιστής και πρόεδρος του ΣΕΗ) και της Μίρκας Παπακωνσταντίνου, οι οποίοι παντρεύονται οσονούπω και ο γάμος τους θα γίνει στην Αθήνα. Και με τις ευχές μας.

Β.Κ.Κ.

Αχ, γύππο!

Μύριες οι όσες οικονομικές δυσκολίες του Φεστιβάλ Πατρών για το διευθυντή του Ηλία Ανδριόπουλο και αυτό επειδή, ενώ ο δήμος είναι συνεπέστατος στις οικονομικές του υποχρεώσεις, το ΥΠΠΟ, που συγχρηματοδοτεί, παραμένει ασυνεπέστατο, αφού όχι μόνο τη φειγνή επιχορήγηση δεν έχει καταβάλει, αλλά ούτε καν την περαινί! Πόσο ν' αντέξουν και τι να κάνουν;

Δ.

Δεν της αρέσει...

Τη σκέψη της να παρουσιάσει το μουσικοθεατρικό «Τέτοιο είναι το όνειρο» και στην Αθήνα, μοιράστηκε με κάποιους η Χάνα Σιγκούλα, ζητώντας να πληροφορηθεί ποιος θα ήταν ο καταλληλότερος χώρος φιλοξενίας της παράστασης. Το Μέγαρο Μουσικής, της απάντησαν, αλλά εκείνη, που το 'χε επισκεφθεί, είπε ότι δεν πιστεύει ότι η αισθητική του (και κυρίως το... χρώμα του ξύλου) συμβαδίζει με αυτήν της παράστασης, και ξαναρώτησε: «Η Λυρική Σκηνή πώς είναι;». Αλλά απάντηση δεν έλαβε...

Ν.ΧΑΤΖ.

Εσπευσαν...

Ακουσαν οι Έλληνες ότι ο ναός του Επικούριου Απόλλωνα (13ο χιλμ. από την Ανδρότσινα) θα διαλυθεί εις τα εξών συνετέθη και έτρεξαν να τον θαυμάσουν πριν αρχίσει αποξήλωση του και επανοποθέτηση των μελών του σε «υγιέστερη» βάση. Μέχρι και πέρσαι ελάχιστοι ημεδαποί ανέβαιναν τις απότομες στροφές των βουνών της Ηλείας για να πάνε να δούνε τον άλλο Παρθενώνα, που έχει υποστεί πολύ λιγότερες καταστροφές από τον περικαλή ναό της Ακρόπολης των Αθηνών. Ε, φέτος συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Έλληνες ήταν περισσότεροι επισκέπτες του μνημείου, με τους Γάλλους και τους Γερμανούς να ακολουθούν. Είναι να μην απειληθούμε με στέρωση...

Ν.Κ.-Ρ.